

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 20.12.1995

KOM(95) 731 endelig udg.

95/ 0362(CNS)

Forslag til
RÅDETS DIREKTIV
om ændring af direktiv 77/388/EØF
om det fælles merværdiafgiftssystem
(minimumssats for normalsatsen)

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

Formålet med dette forslag er at sætte Rådet i stand til at træffe afgørelse om minimumssatsen for normalsatsen, jf. Fællesskabets momslovgivning¹. Afgørelsen er nødvendig for at konsolidere det indre markeds funktion ud fra et fiskalt synspunkt, både under den nugældende overgangsordning og som led i forberedelsen af de endelige ordninger for det fælles merværdiafgiftssystem.

På nuværende tidspunkt indeholder overgangsordningen i Fællesskabets momslovgivning bestemmelser om en harmonisering af antallet og størrelsen af merværdiafgiftssatserne. Dette er ikke udtryk for mere end det minimum af indbyrdes tilnærmelse, som medlemsstaterne har fundet nødvendigt for at få det indre marked til at fungere ordentligt. Inden for rammerne af disse overgangsordninger skulle medlemsstaterne fastsætte en normalsats for merværdiafgiften på mindst 15%. I praksis varierer normalsatserne mellem 15% og 25%. Satserne på 15% og 25% gælder i to forskellige medlemsstater. I artikel 12, stk. 3, litra a), i sjette direktiv hedder det, at på grundlag af dels rapporten om, hvordan overgangsordningen fungerer, dels Kommissionens forslag til den endelige ordning skal Rådet inden den 31. december 1995 med enstemmighed træffe afgørelse om størrelsen af den minimumssats for normalsatsen, der skal anvendes efter den 31. december 1996.

I sin beretning til Rådet om, hvordan merværdiafgiftssystemet fungerede efter ophævelsen af de fiskale grænser den 1. januar 1993², konkluderede Kommissionen, at der ikke kunne konstateres væsentlige konkurrenceforvridninger under overgangsordningen for beskatning af handelen mellem medlemsstaterne, som kunne tilskrives anvendelsen af forskellige typer reducerede merværdiafgiftssatser (superreducerede satser, nulsatser, "parkeringssatser" osv.). Samtidig har de praktiske erfaringer imidlertid vist, at de stadig større forskelle mellem normalsatserne i forskellige medlemsstater i princippet altid kan give anledning til strukturelle uligevægte og konkurrencefordrejninger inden for visse økonomiske sektorer. Desuden er forskellige medlemsstater for nylig begyndt at hæve deres normalsats for merværdiafgiften.

På baggrund af resultaterne i Kommissionens beretning og de hidtidige praktiske erfaringer i Fællesskabet er det vigtigt at sikre, at i det mindste den harmonisering, der til dato er opnået, opretholdes for at sikre, at overgangsordningen fortsat kan fungere tilfredsstillende. For så vidt angår normalsatsen må den logiske konklusion heraf derfor være, at en yderligere spredning mellem medlemsstaternes nuværende normalsatser skal forhindres ved at indføre et interval for den minimale og maksimale sats for normalsatsen.

¹ Rådets sjette momsdirektiv 77/388/EØF, senest ændret ved direktiv 95/7/EF.

² Beretning fra Kommissionen til Rådet i overensstemmelse med artikel 12, stk. 4, og artikel 28, stk. 2, litra g), i Rådets sjette momsdirektiv; KOM(94) 584.

Eftersom de nugældende normalsatser øjensynligt sikrer, at det indre marked generelt fungerer tilfredsstillende under det eksisterende beskatningssystem, er der ikke noget presserende behov for at fastsætte disse satser på et andet niveau end niveauet for den laveste og den højeste af de normalsatser, der i dag anvendes i Fællesskabet, dvs. 15% og 25%.

Det siger sig selv, at enhver ændring af overgangsordningen også skal tjene til at lette overgangen til det efterfølgende endelige system for beskatning af handelen mellem medlemsstaterne. Det er også oplagt, at det endelige system under alle omstændigheder kræver en forholdsvis rigoristisk indbyrdes tilnærmelse af merværdiafgiftssatserne. Denne indbyrdes tilnærmelse af merværdiafgiftssatserne følger logisk af oprindelseslandsprincippet og udgør således et naturligt element i ethvert beskatningssystem svarende til den endelige ordning som omhandlet i artikel 281 i sjette direktiv, uanset ordningens nærmere detaljer i øvrigt. Beskatningssystemet bør således i princippet ikke tilskynde afgiftspligtige personer til at vælge den geografiske placering for en forretningsaktivitet ud fra eventuelle forskelle i merværdiafgiften.

Det følger af det foregående, at det vil være uhensigtsmæssigt at tillade en yderligere spredning af de normale merværdiafgiftssatser i medlemsstaterne; større forskelle mellem merværdiafgiftssatserne kunne blive en hindring for en yderligere harmonisering og derfor for indførelsen af den endelige ordning. Men da det kun vil være muligt og politisk acceptabelt at gennemføre en fundamental ændring af antallet og størrelsen af merværdiafgiftssatserne i forbindelse med indførelsen af den endelige ordning, er det ikke tilrådeligt på dette tidspunkt at foregribe beslutningerne ved at ændre de nugældende satser. Et interval for merværdiafgiftens normalsats, som strækker sig fra 15% til 25%, vil således kunne sikre, at overgangen til den endelige ordning ikke gøres mere vanskelig.

Som følge af det nuværende beskatningssystems midlertidige karakter er det desuden indlysende, at der p.t. ikke er nogen mening i at træffe en endelig afgørelse med hensyn til merværdiafgiftens normalsats. Derfor foreslår Kommissionen, at der kun som en overgangsforanstaltning indføres et interval for merværdiafgiftens normalsats. Niveauet for minimums- og maksimumssatsen tages op til revision efter to år og vil under alle omstændigheder blive gennemgået i forbindelse med indførelsen af den endelige ordning. Det vil således være muligt at overvåge udviklingen af det indre marked under dette interval for merværdiafgiften og at foretage de nødvendige justeringer. Takket være denne mulighed for revision af de foreslåede satser, og da det med de foreslåede niveauer for minimums- og maksimumssatsen ikke vil være nødvendigt for nogen medlemsstat at justere sin nuværende normalsats, griber forslaget så lidt som muligt ind i medlemsstaternes suverænitæt på beskatningsområdet, hvilket samtidig giver sikkerhed for, at indførelsen af den endelige ordning ikke bringes i fare. Under alle omstændigheder

efterlader forslaget et vidt råderum for medlemsstaterne til at fastsætte deres normalsats i overensstemmelse med deres særegne forhold og budgetmæssige behov.

Bemærkninger til de enkelte artikler

Artikel 1

I første afsnit foreslås det, at det nuværende interval for merværdiafgiftens normalsats i de forskellige medlemsstater ikke gøres større (hvorved de nuværende forskelle mellem normalsatserne heller ikke forøges).

I henhold til andet afsnit skal det foreslåede minimums- og maksimumsniveau for normalsatsen ikke betragtes som definitive, idet de - på Kommissionens initiativ - vil blive taget op til revision efter to år.

Tredje afsnit vedrørende reducerede satser ændrer ikke ved ordlyden i direktiv 77/388/EØF.

Forslag til
RÅDETS DIREKTIV
om ændring af direktiv 77/388/EØF
om det fælles merværdiafgiftssystem
(minimumssats for normalsatsen)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 99,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 12, stk. 3, litra a), i direktiv 77/388/EØF³, senest ændret ved direktiv 95/7/EF⁴, er det fastsat, at på grundlag af rapporten om, hvorledes overgangsordningen fungerer, og forslag til den endelige ordning, som Kommissionen skal forelægge i henhold til artikel 281, træffer Rådet inden den 31. december 1995 med enstemmighed afgørelse om størrelsen af den minimumssats for normalsatsen, der skal anvendes efter den 31. december 1996; merværdiafgiftens normalsats fastsættes af hver enkelt medlemsstat som en procentsats af beskatningsgrundlaget og skal være ens for levering af goder og for levering af tjenesteydelser; fra den 1. januar 1993 til den 31. december 1996 må denne procentsats ikke være mindre end 15%;

erfaringerne med det nuværende beskatningssystem har vist, at medlemsstaternes nugældende normalsatser for merværdiafgiften har sikret, at overgangsordningen for merværdiafgiften har fungeret tilfredsstillende; en spredning af normalsatserne for merværdiafgiften i de forskellige medlemsstater vil føre til strukturelle uligevægte inden for forskellige erhvervssektorer; det nuværende interval for merværdiafgiftens normalsats i de forskellige medlemsstater giver medlemsstaterne et vidt råderum til at fastsætte deres egen normalsats; derfor kunne det på et senere tidspunkt være ønskeligt, ud fra en økonomisk synsvinkel, at gennemføre en yderligere justering af intervallet for merværdiafgiftens normalsats;

³ EFT nr. L 145 af 13.6.1977, s. 1.

⁴ EFT nr. L 102 af 5.5.1995, s. 18.

overgangsordningen for det fælles merværdiafgiftssystem må ikke bringe den efterfølgende endelige ordning i fare; enhver ændring af overgangsordningen skal derfor tjene til at forberede den endelige ordning; indførelsen af den endelige ordning, som vil blive baseret på princippet om beskatning i oprindelseslandet, vil under alle omstændigheder fordrer en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes normalsatser for merværdiafgiften -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 77/388/EØF foretages følgende ændringer:

Artikel 12, stk. 3, litra a), affattes således:

"Merværdiafgiftens normalsats fastsættes af hver enkelt medlemsstat som en procentsats af beskatningsgrundlaget og skal være ens for levering af goder og for levering af tjenesteydelser. Fra den 1. januar 1997 til den 31. december 1998 må denne procentsats ikke være mindre end 15% og ikke være højere end 25%.

På grundlag af et forslag fra Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet træffer Rådet med enstemmighed afgørelse om størrelsen af den normalsats, der skal anvendes efter den 31. december 1998.

Medlemsstaterne kan ligeledes anvende en eller to reducerede satser. Disse satser fastsættes som en procentsats af beskatningsgrundlaget, som ikke må være mindre end 5%, og de må kun anvendes på levering af de kategorier af goder og tjenesteydelser, som er anført i bilag H."

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 1. januar 1999. De underretter straks Kommissionen herom.

2. [Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.]
3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder på dagen for offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne
Formand

FINANSIELLE VIRKNINGER

Vedtagelse af direktivforslaget vil ikke medføre nogen konsekvenser for fællesskabet's egne indtægter.

ISSN 0254-1459

KOM(95) 731 endelig udg.

DOKUMENTER

DA

09

Katalognummer : CB-CO-95-779-DA-C

ISBN 92-77-99261-1

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer

L-2985 Luxembourg